

Derpaa gik man til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 66, Udvalges Betænkning i Tillæg B. Sp. 763—64).

Uden for Betænkningen var der stillet følgende Ændringsforslag af *Udvalget*:

I Lovforslaget udgaar „239. Herman Kappel, Smedesvend, af Odense, født i Slesvig“, og i Stedet derfor indsættes efter Nr. 236 følgende: „237. Herman Happel, Smedesvend, af Odense, født i Slesvig.“

Lovforslagets Indhold, det stillede Ændringsforslag, samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3dje Behandling sættes til Forhandling under et.

Ordføreren (Holch): Med Hensyn til det stillede Ændringsforslag har jeg kun det at bemærke, at den paagældende Ansøgers Navn er Happel og ikke Kappel, man har altsaa læst et H. som K. og Ændringsforslaget gaar kun ud paa at rette denne Fejl. Den paagældende faar jo saa et andet Numer i Rækken, da Navnene ere ordnede efter Bogstavfølge, og det er en Selvfølge, at de to efterfølgende Numre blive rettede derefter.

I øvrigt skal jeg tillade mig at hen- vise til Betænkningen, der indeholder den sædvanlige statistiske Oversigt. Særlig skal jeg bemærke med Hensyn til de Ansøgere, som have opholdt sig her i Landet i en Tid af under 12 Aar, at de fleste af dem ere fødte af danske Forældre i Slesvig eller Sverige, have i Reglen gaaet i Skole her og faaet deres Opdragelse her, og nogle af dem have aftjent deres Værnepligt i den danske Hær. Det er ganske i Overensstemmelse med de hidtil fulgte Grund- sætninger, at man ikke har taget Hensyn til, at disse Personer ikke have opholdt sig her i 12 Aar. — Med Hensyn til Nr. 194 skal jeg bemærke, at Udvalget er ganske enig med Forslaget i, at man i Overens- stemmelse med Loven af 19de Marts 1898 udtrykkelig har fastsat i Lovforslaget, at den paagældende Persons Hustru ikke skal omfattes af den Indfødsret, som her gives Manden, da hun faktisk har ophævet Ægte- skabet ved at forlade Landet og bosætte sig i Sverige, hvor hun hørte hjemme.

I øvrigt bemærkes med Hensyn til de paagældendes økonomiske Stilling, at der

er ikke saa ganske faa Tilfælde, hvor ved- kommende have faaet en Understøttelse af det offentlige Fattigvæsen, men for saa vidt den er tilbagebetalt enten straks efter — ofte har det jo været i Sygdomstilfælde — eller successive, har man i Overensstem- melse med Forslaget fundet, at deri alde- les ikke kunde ligge nogen Hindring. Der- imod er der nogle enkelte Tilfælde, hvor det ses, at den paagældende først nu, alt- saa i den sidste Tid før han indgav An- søgning om Indfødsret, har tilbagebetalt en for længere Tid siden nydt Fattighjælp. Disse Tilfælde ere kun ganske faa, der- iblandt f. Eks. Nr. 158, som nu har til- bagebetalt et Alimentationsbidrag, som har været ydet af Fattigvæsenet. Man er ganske enig med Forslaget i, at der i de foreliggende Tilfælde ikke er nogen Anled- ning til at nægte vedkommende Indføds- ret, men man mener dog, at det som Regel bør fastholdes, at Tilbagebetaling ikke just finder Sted henimod det Tidspunkt, hvor man søger Indfødsret, navnlig hvor der er gaaet en lang Tid imellem, med mindre Beløbet, som i et enkelt Tilfælde, der fore- ligger, er saa ganske ubetydeligt, at man kunde antage, at der enten laa en For- glemmelse eller Ligeegyldighed til Grund derfor. — Naar Udvalget har gentaget sin Bemærkning fra i Fjor om, at man frem- deles maa tillægge det Betydning, at de paagældende ikke have faaet en større og vedvarende Understøttelse af de fattiges Kasse, naar man skal kunne sige, at de have hævdet en saadan Uafhængighed, som maa fordres i den Forbindelse, her er Tale om, er dette væsentlig foranlediget ved den Betænkning, som blev afgivet af Folketings- udvalget i Fjor, hvor man udtalte, at man ansaa det for ganske overflødig at ind- hente Oplysninger om de paagældendes Forhold til de fattiges Kasse, og tillige ud- talte, at Landstingsudvalget havde gjort sig skyldig i en Selvmodsigelse, naar man her havde udtalt, at man ikke tillagde en mindre Understøttelse af denne Kasse nogen Betydning med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det skulde forhindre vedkom- mende i at faa Indfødsret. Det er jo ganske selvfølgelig, at fordi man har ud- talt, at der ikke kan tillægges en mindre Understøttelse nogen Betydning, derfor kunde man meget godt mene, at der kunde tillægges en større og vedvarende Under- støttelse Betydning i saa Henseende. Navn- lig fremhævede man i Fjor, at man maatte lægge Vægt paa denne Sag, fordi Lovgiv- ningen gjorde det muligt for de kommunale Raad af den almindelige Kommunekasse at